

[Rahbæk Møller]

så langt mindre præcise. Endelig kan EF-Kommissionen egenhændigt uden om nationale regeringer ændre disse tekniske regler, som jo bærer det egentlige indhold.

Det er faktisk umuligt at se, hvis disse tekniske specifikationer ikke ændres, at dette direktiv kan bruges som minimumsdirektiv engang, for når de tekniske definitioner er forskellige, hvordan i alverden kan vi så opstille andre krav?

Derfor appellerer jeg til miljøministeren om, at hun lægger meget stor vægt på at få disse ting bragt helt i overensstemmelse med international standard, og det vil altså sige endnu hårdere eller ligesom de danske regler.

Hvis disse forhold bringes i orden, er der stadig væk en del ting, der skal rettes for at løfte de internationale bestemmelser i EF – og det er selvfølgelig særlig akut, hvis det skulle blive et maksimumsdirektiv. Det drejer sig om sådanne ting, som at vi bør have godkendelsesordninger i stedet for anmeldelsesordninger, og det drejer sig om at indføre ankerregler. Det er åbenbart ikke noget, de kender nede i EF – så har de selvfølgelig heller ikke det problem, om anker skal have opsættende virkning.

Det kan jeg godt se er praktisk, men derfor vil vi gerne have anker i Danmark alligevel, og endelig bør selvfølgelig alle forsøg registreres.

Det andet direktiv, om udsætning af gensplejsede organismer, skal jeg ikke sige så pokkers meget om, fordi det simpelt hen bør tages af bordet. Selv Det Genteknologiske Råd, som undervisnings- og forskningsministeren har nedsat, har vendt sig mod dette direktiv, der simpelt hen er så elendig, at det ikke engang kan bruges som kladde.

Bare for at tage nogle af de værste punkter: Udsætning af gensplejsede organismer bliver ifølge direktivforslaget tilladt efter en anmeldelsesprocedure. I Danmark er det forbudt, dog kan der gives dispensation, og de danske regler afspejler langt bedre den usikkerhed, der knytter sig til, hvordan nye organismer påvirker miljøet.

Også reglerne om kommerciel handel og udsætning er meget mystiske. F.eks. omfatter de ikke planter, og hvis man læser direktivet efter dets ordlyd, skulle det betyde, at hvis man udsætter gensplejsede planter som forsøg, skal man da i hvert fald anmelde det, men hvis man gør det kommercielt, kan man bare gøre det.

Det direktiv er ganske enkelt noget makværk, der skal tages helt af bordet.

Niels Anker Kofoed (V):

Det første direktiv handler om anvendelse af genetisk modificerede mikroorganismer, og det har vi en lovgivning om herhjemme, men der er forskellige principielle ting, som jeg synes er interessante i dette direktivforslag.

Lad mig sige først, at jeg tror, vi er enige om, at vi skal have regler, der minimerer så meget som overhovedet muligt de risici, der kan være ved anvendelsen af disse ting. Det, jeg synes er interessant ved dette her, er, hvordan man opbygger de 2 grupper, altså hele proceduren, som man ligesom vil lave lidt om på i forhold til vores procedure. Jeg synes, der er noget tiltalende ved, at man kan dele det op i 2 grupper.

Jeg ved godt, at hr. Rahbæk Møller var inde på, at det ikke er godt nok med de nævnte specifikationer, men så må vi finde ud af, hvilke andre der skal til for at få en opdeling i 2 grupper. Det var den ene ting.

Jeg synes, det er en god idé, at forskning med de mindre farlige organismer ikke skal anmeldes; på den måde kan de komme i anvendelse hurtigere, da man ikke skal vente på at få tilladelse af en myndighed.

Også bestemmelsen vedrørende gruppe II om en tidsfrist for, hvornår myndigheden skal svare, finder jeg god, for hvad er der i vejen med vores lovgivning? Den kritik, man hører af vores, går mere på det administrative end på det indholdsmæssige.

Nu har miljøministeren jo sagt, at man endelig ikke skal tro på alt, hvad der står i aviserne, men i hvert fald tog sagen om NOVO's ansøgning om en fabrik ved Kalundborg umådelig lang tid, og spørgsmålet er, om man kan finde en procedure, der sikrer, at folk ikke skal vente i årevis, før de får tilladelse til at foretage de ting, de ansøger om. Her kan direktivet måske inspirere os til at undersøge, hvad vi har gjort forkert. Det er ikke sikkert, at vi behøver at lempe vores lovgivning, men måske kunne vi tillempe den, så den bliver mere fornuftig, uden at man slækker på de krav, som skal formindske risiciene.

Det må også være fornuftigt at have nogenlunde ensartede regler i EF. Det kan ikke være rigtigt, at man har strengere regler i ét land og mindre strenge regler i et andet land, for så risi-